

Висновки. Доцільно виділити такі завдання щодо вдосконалення методологічного підходу до порядку формування споживчого кошику: визначення мінімального набору продуктів харчування на основі обстежень фактичного обсягу споживання в малозабезпечених сім'ях; розширення складу та покращення якості благ, що входять до складу мінімального споживчого кошику; забезпечення належного співвідношення витрат на продовольчі, непродовольчі товари та послуги.

Список використаних джерел:

1. Теслюк Н. П. Застосування зарубіжного досвіду формування споживчого кошика у підвищенні якості життя українця / Н. П. Теслюк, І. В. Горобінська // Вісник Національного транспортного університету. - 2014. - № 30(2). - С. 142-148. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vntu_2014_30%282%29__21

УДК 311.21

МОНІТОРИНГ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Мельник В.Ю., магістр 2-го курсу

Науковий керівник: Попова Т.В., к.е.н., доцент

*Таврійський державний агротехнологічний університет,
vuktoriya.melnik.97@gmail.com*

Постановка проблеми. В умовах глобалізації світової економіки рівень соціально-економічного розвитку окремих країн значною мірою залежить від зовнішньоекономічного сектору. Отже, проведення комплексного моніторингу показників результативності міжнародної торгівлі є запорукою стабілізації економічного стану країни.

Мета статті. Метою статті є виявлення тенденцій змін показників здійснення міжнародної торгівлі в Україні.

Основні матеріали дослідження. Проведені дослідження показують, що після значного зростання у 2011 році (на 30%) експорту та імпорту в Україні, починаючи із 2012 року відбувалось поступове, а у 2014-2015 рр. – стрімке зниження цих показників. У 2016 році ця негативна тенденція продовжилася: експорт скоротився на 13,9%, а імпорт – на 6,6%. У 2017 році скорочення експорту триває і даний показник зменшується на 3,4%, причому імпорт збільшується на 3,5% порівняно з 2016 роком [3].

Розрахувавши коефіцієнт покриття імпорту експортом, ми визначили, що імпорт в Україну в останні роки хронічно випереджає експорт, а їх різниця сягає 8% ВВП у 2017 році. Останні 5 років торговельний баланс України має від'ємне сальдо.

Зміна геополітичного вектору України має гео економічні наслідки та також суттєво відображається на зовнішній торгівлі, тому у 2017 році ЄС залишається одним з основних торговельних партнерів України, питома вага якого становила 38%. Важливими торговельними партнерами України у 2017 році є також Німеччина (7%) та Польща (5%).

За останнє десятиріччя товарна структура українського експорту практично не змінюється, має місце лише незначне коливання частки окремих товарних груп. Така ситуація свідчить про неефективну реалізацію експортного потенціалу. Домінуючу частку як у експорті (83,01% у середньому за 2013-2017рр.), так і в імпорті (90,99% відповідно) займає продукція промисловості.

Економіка України є відкритою, оскільки належить до економічних систем із високим значенням як експортної квоти – більше 45-50%, так і імпортної квоти – 40-45%. Переважання імпортної квоти над експортною свідчить про залежність внутрішнього ринку від імпортного.

Висновки. Проведені дослідження показали, що за аналізований період спостерігається негативна тенденція розвитку міжнародної торгівлі в Україні. При цьому Україна поступово розширює коло зовнішньоторговельних партнерів. Активне зростання частки ринку країн ЄС,

найбільшого за обсягами у світі, є важливою тенденцією розвитку зовнішньоторговельних відносин України. Позитивна динаміка збільшення обсягів зовнішньої торгівлі між Україною та ЄС свідчить про підвищення рівня співпраці та наявність потенціалу для подальшого співробітництва.

Список використаних джерел:

1. Єріна І.В. Міжнародна торгівля послугами: тенденції розвитку і структура українського ринку / І.В. Єріна // Статистика та економіка, аналіз. – 2012. – № 4. – С. 39–44.
2. Козак Ю.Г., Логвінова Н.С., Барановська М.І.-Міжнародна торгівля :Підручник./ За ред. Козака Ю.Г., Логвінової Н.С., Барановської М.І. –К.: ЦУЛ,2011.- 40с.
3. Статистика зовнішньої торгівлі України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : [http:// www.ukrstat.gov.ua/](http://www.ukrstat.gov.ua/)

УДК 364.22

БІДНІСТЬ ЯК МАКРОЕКОНОМІЧНА ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ В УКРАЇНІ

Плясецька В.Р., група 21, спеціальність «Маркетинг»

Науковий керівник: Захарченко О. Г., к.е.н., ст. викладач

Таврійський державний агротехнологічний університет
plyasetskaya.vicka@gmail.com

Постановка проблеми. Бідність є гострою проблемою держави, яка виникає як наслідок багатьох факторів. Деякими з них є: скорочення робочих місць, що призводить до безробіття, погіршення умов для сприятливого функціонування бізнесу, що негативно впливає на доходи населення, зниження продуктивності праці, як наслідок тяжких хвороб, поганої екології та умов праці тощо. Також, на рівень бідності впливають безліч інших складових, від наявності яких ситуація в країні тільки погіршується: корупція, низький рівень конкуренції, безробіття, наявність обмежень та перешкод для утворення малого бізнесу, нерівність і т.д.

Мета статті. Огляд ситуації в Україні за останні роки з аналізом статистичних даних.

Основні матеріали дослідження. Перш за все, зазначимо ключові терміни:

Бідність – це неможливість внаслідок нестачі коштів підтримувати спосіб життя, притаманний конкретному суспільству в конкретний період часу [1].

Межа бідності – це рівень доходу, нижче від якого є неможливим задоволення основних потреб [1]. Це частка прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць.

З вище зазначеного розуміємо, що межа бідності відповідає прожитковому мінімуму, тобто рівню доходів, за якого можливі мінімальні витрати на матеріальні блага та послуги для підтримання життєдіяльності людини. Прожитковий мінімум є різним для окремих верств населення, тому розглянемо *Таблицю 1* для висвітлення точної інформації згідно з даними сайту Міністерства фінансів України [2].

Таблиця 1

Прожитковий мінімум в Україні по соціальним і демографічним групам (грн.)

Період	Загальний показник	Діти до 6 років	Діти з 6 до 18 років	Працездатні особи	Непрацездатні особи
01.07.2018 – 30.11.2018	1777	1559	1944	1841	1435
з 01.12.2018	1853	1626	2027	1921	1497

Відповідно даним Державної статистики України, за 2017 рік 49,6% домогосподарств мали достатній рівень доходу, але не заощаджували, 38,1% - постійно відмовлялися від найнеобхіднішого, крім харчування, 7,8% - мали достатній рівень доходу і заощаджували, 4,5% - не вдалося забезпечити навіть достатнє харчування [3]. На 2017 рік в Україні близько